

Årsredovisning 2014 för Stockholms läns landsting

Stockholms läns landsting uppvisar ett resultat som överstiger budget. Det är naturligtvis positivt. Samtidigt går landstinget in i en ökad aktivitetsfas där en stark ekonomi behövs för att möta kommande års omstruktureringskostnader inom sjukvården samt en fortsatt utbyggnad av kollektivtrafiken - vi måste möta en växande befolkning och samtidigt öka kollektivtrafikens andel av det totala resandet i länet. Under årets sista månader uppdagades stora underskott på akutsjukhusen, vilket har resulterat i ett lapptäcke av budgetrevideringar och illa förberedda besparingskrav. De aviserade besparingarna kommer att påverka sjukvårdsverksamheten negativt, vilket Vänsterpartiet är starkt kritiskt mot. Vi ställer oss också frågande till vilka ekonomiska uppföljningssystem landstinget har när det kan gå nästan ett helt år utan att det uppenbaras att akutsjukhusen går med nästan en hel miljard i underskott. Vänsterpartiet utgår från att det vidtas åtgärder för hur ekonomin redovisas, för det finns givetvis ett samband mellan en svag ägarstyrning och de negativa resultaten. Vi förutsätter att den sena upptäckten av underskotten inte berodde på valet i september. Ett sådant agerande vore direkt ansvarslost och oärligt gentemot länets invånare.

Vänsterpartiet står bakom de investeringar som idag görs, men vi är kritiska till de stora privatiseringar som samtidigt görs och som innebär stora merkostnader och dålig kostnadskontroll. Inte minst flera nya vårdval bidrar till negativa avvikelser mot budget och för med sig en försvagad övergripande styrning av vården. Det finns en övertro på att patienter ska fungera som kunder och att efterfrågan ska kunna reglera tillgången på vård. Såväl riksrevisionen som landstingets egna revisioner har under året anmärkt på hur personer med kroniska sjukdomar och sköra äldre åsidosätts i detta system. Vänsterpartiet efterlyser en tydlig styrning av vården så att de med störst behov prioriteras. Istället ser vi nu hur hälsoklyftan i länet växer.

Ytterligare ett exempel där alliansen valt att förlita sig på sin standardlösning Vårdval är inom förlossningen. Istället för att sätta igång bygget av en förlossningsavdelning på S:t Görans sjukhus har man åtgärdat den underdimensionerade förlossningsvården på ett sätt som delar av professionen anser är patientsäkert.

För att klara kommande utmaningar behövs inte bara ekonomiska resurser – utan också framtidstro. Inom hälso- och sjukvården, såväl som inom kollektivtrafiken, ökar idag kraven på bättre löner och en bättre arbetsmiljö. Det är tydliga tecken på att de som utgör vår verksamhet i praktiken – personalen – har åsikter och vill vara med i utvecklingen. Men alliansen ser framförallt de privata företagsledningarna som sina samarbetspartners inför framtiden. De missar den absolut viktigaste samarbetspartnern när de betraktar personalens krav och personalens fackliga företrädare som särintressen. Det är synd. Här går varje ny dag en massa möjligheter förlorade.

Personalen pressas hårt ute på akutsjukhusen. Personalomsättningen bland sjuksköterskor på akutsjukhusen har nått en nivå som får konsekvenser för både patientsäkerheten och ekonomin. Över 300 vårdplatser är stängda och kostnaderna för hyrpersonal är ett stort problem. Orsaken kan i stort sett hänföras till vakanser av specialistsjuksköterskor. Det är uppenbart att löneutvecklingen för sjuksköterskor varit alltför långsam och att allt för många undersköterskor försvunnit ut ur verksamheterna. Alliansen har passivt sett på när underskötersketjänster konverterats utan att ta ansvar för konsekvenserna. Personalpolitiken har blivit något tydligare, men det är ett mycket litet steg framåt när det egentligen skulle behöva tas ett ordentligt kliv. Det behövs fler utbildningsplatser, men vi behöver också höja löner och förbättra arbetsmiljön för att behålla dem vi har.

Även kollektivtrafiken står inför stora utmaningar med både nyinvesteringar och upprustningar. Men inte heller inom kollektivtrafiken intresserar sig alliansen för den personal som varje dag möter resenären. Protesterna bland personalen görs allt mer hörda, t.ex. bland färdtjänstens överutnyttjade taxichaufförer. Resenärsintäkterna är lägre än budgeterat beroende på en lägre resandeökning än förutsett. Samtidigt har stora tekniska problem uppstått och säkerheten för de resande försämrats. Resandeökningen i kollektivtrafiken håller i stort sett jämna steg med befolkningsökningen, vilket inte är tillräckligt för att nå målet om att öka kollektivtrafikens andelar av de motoriserade transportererna. I en allt tätare befolkad storstadsregion är en ökning av kollektivtrafikandelen en förutsättning för att människor ska kunna ta sig till sina arbetsplatser varje dag. Inte bara invånarna, utan även näringslivet, är beroende av att kollektivtrafikens andelar ökar. Då måste vi ha en tillförlitlig kollektivtrafik som de resande kan lita på.